

Serbske katolske kěrlušě.

Wosebity wotdžěl w lyriskim, serbskim basni-
 stuje wučinjeja kěrlušě. Při wěch swjatočnosťach
 spěwaju so kěrlušě. Z wěstym prawom móža so
 kěrlušě tež do ludowych spěwow ličić. Přetož tři-
 potaty šedziwe, kaž tež prostny hólčec, wostarje-
 na maćerka, kaž wjesote holcatko, wšitcy zhro-
 madženi w swjatej mysli, zanowija na
 žožich stužbach krasne serbske kěrlušě. Z kěrluš-
 som so husto doćić džećo w swj. křćinny do
 cyrkwy powita, a kěrluš zasy čłowjeka ze
 zrudnym křtosom do nowa přewodža. Hlaj,
 w kěrlušu drěma tak rjec něšto hnujaca a
 tež pozbehovace. Z wjesoteho erta zakličići při
 kwasnych wjeselach „Chcemy jerej knyeni spě-
 wać!“, čerko a zrudnje zasy „Džyjećě